

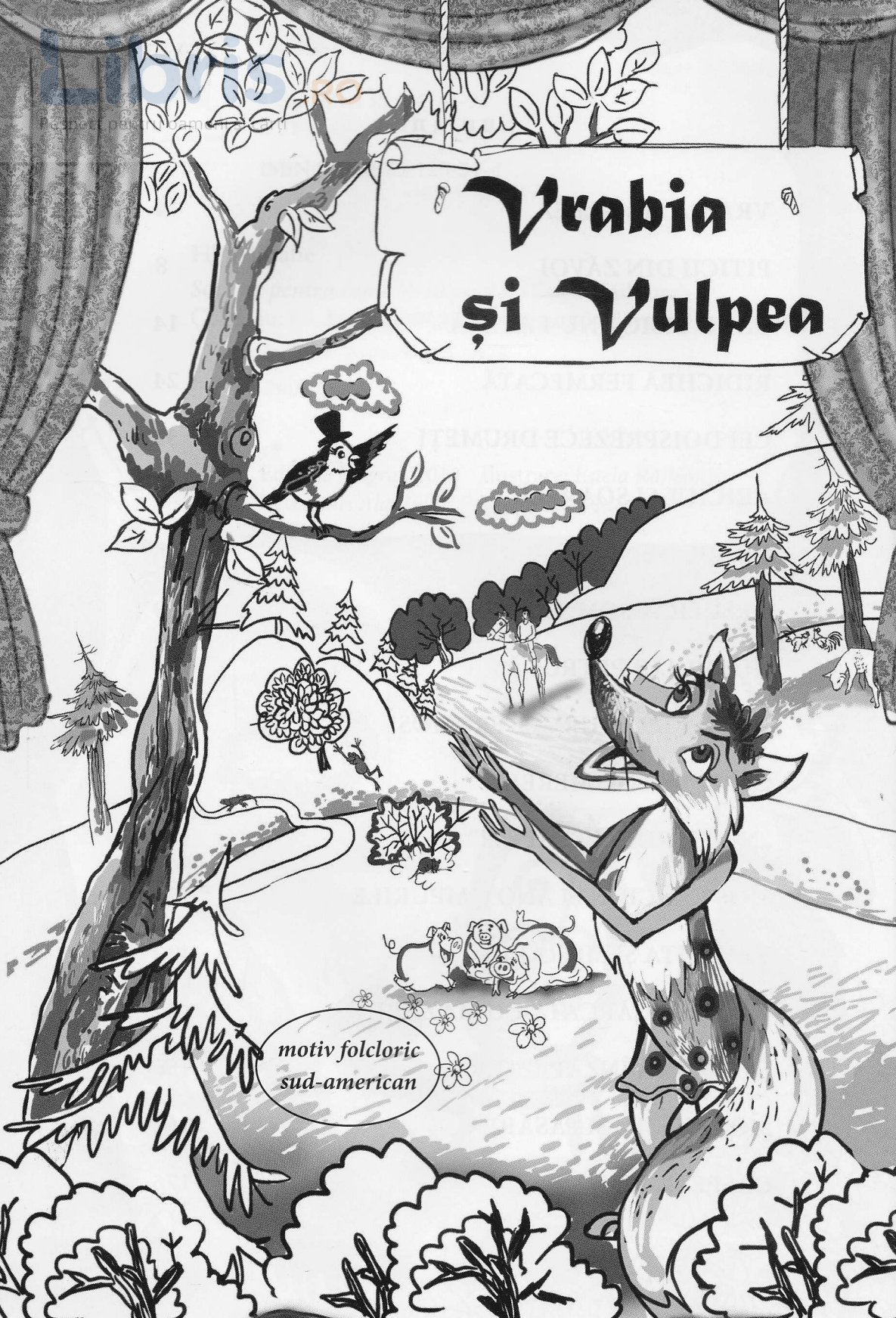
Vitalie Filip

Scenete
pentru copii

VRABIA ȘI VULPEA	4
PITICII DIN ZĂVOI	8
CÂND PISICA NU-I ACASĂ	14
RIDICHEA FERMECATĂ	24
CEI DOISPREZECE DRUMEȚI	32
ARICIUL ȘI SOARELE	38
BOBUL DE NĂUT	46
URSULICĂ-SOMNORICĂ	60
NUCUL LUI PETRUCĂ	70
UNDE-I BRADUL CEL FRUMOS?	90
CÂND SE COC MERELE	102
„NU PIERDEȚI TIMPUL!”	112
MOȘ CRĂCIUN ȘI ANOTIMPURILE	124
VEVERIȚA ȘI MORARUL	132
PUȘCA ÎNCĂRCATĂ CU MAZĂRE	142
ÎN POIANA ÎNZĂPEZITĂ	156
MOȘ PUSTIU ȘI PASĂREA	168
OASPEȚII	176

Vrabia și Vulpea

motiv folcloric
sud-american

Personaje: *Vrabia, Vulpea*

Decor: *O margine de pădure*

Vrabia (*cântă, sărind prin iarbă*)

Cip-cirip! Cip-cirip!

M-aș scărda acu-n nisip,

Cip-cirip, cip-cirip!...

Vulpea (*venind pe cărărușă, se oprește și trage cu urechea*)

Bună vreme, Cip-cirip!

Ce, te plângi că n-ai nisip?

(*Vrabia saltă într-o parte, privește mirată*)

Vrei să zici că ți-i urât?

Și de ce numaidecât

Să te scalzi, când am putea

Să ne veselim și-așa?

Vrabia (*curioasă*)

Cum, roșcato?

Vulpea

Știu o joacă...

Hai să ne jucăm oleacă!

Vrabia (*săltând de plăcere*)

Cu plăcere... Ce să fac?

Vulpea

Urcă, dragă, în copac

Și te uită-n jurul tău...

Vrabia

Am urcat! Să știi, nu-i rău!

Vulpea

Și vezi tot, cât ține zarea?

Vrabia

Totul, până-n depărtare...

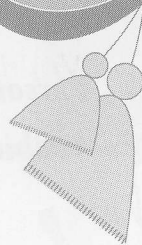
Vulpea

De-i așa, hai că încep:

Ai să-mi spui ce-o să te-ntreb.

Vrabia

Și aceasta-i toată joaca?

Vulpea

Să n-ai grijă, o să-ți placă...

(pauză – *Vrabia e numai ochi și urechi*)

Ia te uită pe cărare –

Ce foșnește-acolo oare?

Vrabia (*privind în jos*)

O șopârlă... O văd bine.

Vulpea

Minunat. Dar ia vezi, cine

Sare colo, sub copac?

Vrabia

Stai, acuși... E un brotac...

Îl văd greu, căci este verde...

Vulpea

Da, e dânsul, cum se vede...

(pauză – *Vrabia bate fericită din aripioare*)

Spune-mi, cine în țărână

Scurmă cu atâta râvnă?

Vrabia

Șoricelul...

Vulpea

Mititelul...

Gaură, pesemne, -și sapă...

(*trage cu urechea în depărtare*)

Dar ia vezi, mai lângă apă,

Parc-aud covițait...

Vrabia (*se uită în zare*)

Stai, stai, stai... I-am și zărit:

Niște porci fac baie-n glod.

Vulpea (*ascultă cu mare atenție*)

Dar acolo, lângă pod,

Cine umblă prin ciurlani?

Vrabia

Niște cocoșei galani...

Vulpea

Bun! Dar cine-i lângă ei?

Vrabia

Pare-mi-se, e Grivei!

Vulpea (*tresărind*)

Chiar dulăul? Nu te cred!

Vrabia

Nu-i dulăul... E un ied!

Vulpea

Minunat! Dar nu greși...

Ce mai vezi?

Vrabia

O capră și...

Vulpea

Spune, nu-nterupe joaca!

Pe drumeag dinspre toloacă

Cine țacănește-așa?

Vrabia

Un căluț... Și șade-n șa...

Vulpea (*înfiorată*)

Cine șade? Vezi din pom?

Vrabia

Văd, roșcato: e un om.

Are pușcă... iată-l vine...

Vulpea (*pentru sine*)

Asta, zău, nu-mi prea convine...

(*către Vrabie, luând-o din loc*)

Ei, destul cât ne-am jucat...

Am și treabă... Am plecat.

Vrabia (*înrăstă*)

Vai, când joaca-i mai frumoasă,

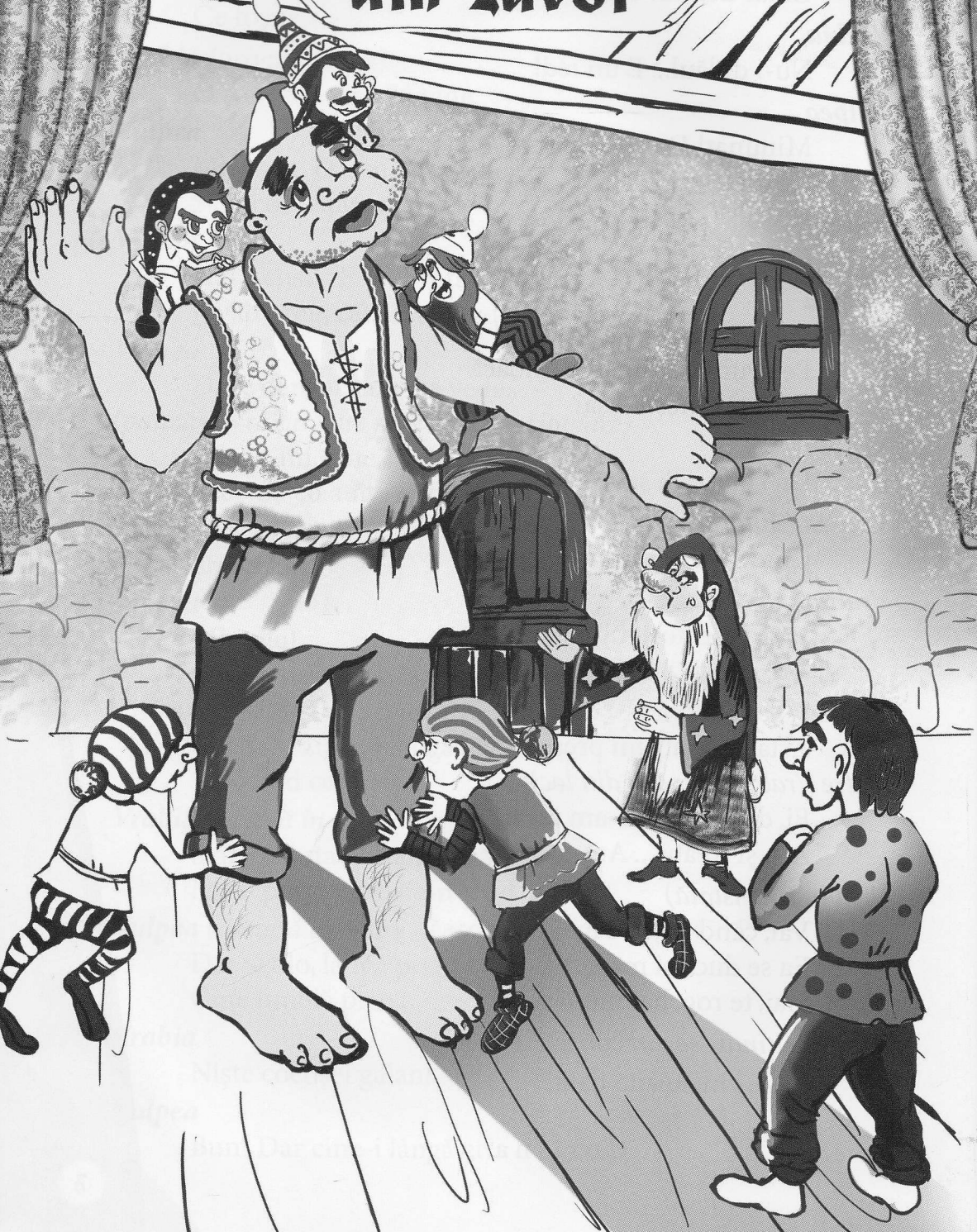
Ea se duce și mă lasă...

Stai, te rog, hai înc-o dată!

Vulpea (*ițindu-se din culise*)

Lasă, vin eu altă dată!

**Piticii
din zăvoi**

Personaje: Căpetenia piticilor, Hurgo și Mango (pitici de rând),
Vrăjitorul, Călătorul, Uriașul

Decor: O poieniță într-un zăvoi

Unul după altul, în frunte cu mai marele lor și urmați de Vrăjitor,
Piticii intră în poiană (pe scenă) și o iau în stânga. Călătorul apare
după ei și o apucă la dreapta. Ei se întâlnesc față în față în centrul
poienii (la mijlocul scenei).

Piticii (cântă, pășind cadențat, mai mult bătând pasul pe loc)

Frunză verde de arnici,
Noi suntem pitici voinici
Și umblăm din zare-n zare,
Prin zăvoaie, prin ponoare,
Când pe drum, când pe cărare,
Din poiană în poiană,
Viguroși și fără teamă.
Tra-ta-ta, tra-la-la,
Și pe ici, și pe colea...

Mango (arată cu mâna spre Călător)

Iată, vine un drumeț!

Căpetenia piticilor (către Călător)

Bună vreme, om isteț!

Călătorul

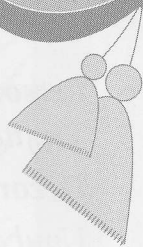
Salutare, bravi pitici!
Cum de ați ajuns pe-aici?

Căpetenia piticilor

Păi, umblăm din loc în loc –
Poate dăm și de noroc.

Călătorul

De noroc, cât ați umbla,
M-aș mira eu de veți da,
Iar aici de-ți zăbovi,
Vai și-amar de voi va fi.

Căpetenia piticilor (*surprins*)

Zău?! Și cine e pe cale
Să ne ia la trei parale?

Călătorul (*uimit*)

Cum, nu știți? N-ați auzit?
El, un uriaș cumplit –
De pe alt meleag venit
La prădat și pârjolit.
Și pe colo, și pe-aici
Îi zătrește pe pitici.

Vrăjitorul (*clătinând din cap*)

E o veste rea, nu glumă!

Hurgo (*tânguitor*)

Și ce facem noi acum?!

Căpetenia piticilor (*hotărât*)

Ne unim cu mic, cu mare
Și stăm zid de apărare.

Vrăjitorul (*solemn*)

Să jurăm deci cu tărie
Că vom ține piept urgiei!

Piticii (*într-un glas*)

Jurăm!... Jurăm!...
Pe vrăjmaș să-l înfruntăm!

Hurgo

Plaiul să ni-l apărăm!

Piticii (*într-un glas*)

Jurăm!... Jurăm!...

Căpetenia piticilor (*după un moment de cugetare*)

Iar acum, uniți de-un gând
Și de-același jurământ,
Să-i organizăm o pândă
Și să-l punem la osândă!

(către pitici)

Hurgo, Mango, n-așteptați,
La intrare vă postați!
Uriașul de apare,
Înșfăcați-l de picioare!
Noi, ceilalți, cât ai clipi,
Drept în spate-i vom sări.

(se aude tropăit puternic – toți devin ochi și urechi, se tupilează,
își fac semne)

Uriașul (vocea lui amenințătoare răsună din culise)

Hei, pitici-gâgâlici,
Vă găsesc eu și aici!

Călătorul

Auzit-ați? E urgia!

Uriașul (dă buzna în poieniță)

Vă sugrum, vă fac piftie!

(piticii îl atacă din toate părțile și, după o scurtă încăierare,
Uriașul cade în genunchi)

Uriașul (jalnic, lăsându-și brațele în jos și proptindu-și bărbia în
piept)

Aoleu și vai de mine,
Iată mor prin țări străine!...

Hurgo (privindu-l atent, constată mirat)

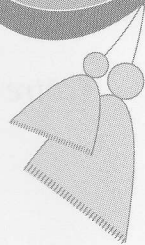
Uite-l că a și murit!
Parcă nu l-am prea lovit...

Mango (ironic)

Eu aş zice că bădicul
A murit mai mult de frică –
Prea din scurt noi l-am luat.

Călătorul

A găsit ce-a căutat!

Căpetenia piticilor (*uluie peste măsură, cu regret*)

Ce-ați făcut? L-ați omorât?

Nu era numaidecât...

(*către Vrăjitor*)

Vrăjitorule, ce zici?

Vrăjitorul (*scotând din torba de la șold un talisman*)

Mare-i mila la pitici!

Talismanul meu, se știe,

Pe oricine îl învie!

(*îl atinge cu talismanul pe Uriaș*)

Oțchi-moțchi, cozoroc,

Vie-ți zilele la loc!

Și din căpcăun scârbos

Fă-te un flăcău frumos.

Hoc-poc, cozoroc,

Vie-ți zilele la loc!

Uriașul (*tresare, își revine, privește nedumerit prin părți*)

Ah, ce-adânc am adormit!

Oare cum de m-am trezit?

Vrăjitorul

Păi, dormeai tu-n veci buștean,

Dacă nu te înviam!

Uriașul (*uimit*)

Am venit hăt de departe,

Să vă prad, să semăn moarte,

Însă voi m-ați înviat

Și chiar chipul mi-ați schimbat.

(*își scoate masca de căpcăun*)

Spuneți: pentru care plată?

Vrăjitorul (*zâmbind binevoitor*)

Ba din inimă curată!

Ca să vezi și să ții seama
Că piticii tot sunt oameni.

Căpetenia piticilor (*amenințându-l cu degetul*)

Dar să nu mai vii cu ceartă,
C-apoi nu ți se mai iartă!

Vrăjitorul

Iar acum te du în pace
Sau rămâi aici, de-ți place.

Uriașul (*înviorat*)

Mulțumesc, rămân cu voi,
Cu piticii din zăvoi.
Cine-o să vă facă rău,
Va fi și dușmanul meu;
Cine cinste-o să vă poarte,
Îmi va fi precum un frate.

Piticii (*într-un glas*)

Noi primim cu bucurie
Orice om de omenie!

Uriașul

Jur să fiu cu voi mereu –
Și la bine, și la greu!

Toți (*inclusiv Uriașul*)

Vivat, vivat! Să trăiască
Ceata noastră voinicească!
Într-un cuget, într-un gând,
Noi vom fi de neînfrânt!

Căpetenia piticilor (*cu mândrie*)

În unire și veghere
Ni-s norocul și puterea!